

Quan un ocell emprèn el vol li dius: a reveure

Un nou relat del Grup d'Escriptors del Montseny

Carta d'un mestre als alumnes que acaben un cicle formatiu

Benvolguts/des amics/gues

Per què us escric? Senzillament, i no em fa vergonya dir-ho en veu alta: us estimo. Sou un aiguabarreig de persones (i no dic d'alumnes) i hi sou, tots i totes, des del més trapella al més educat; des del més estudiós al que té altres interessos; des del més seriós al més simpàtic; des del més innocent al més astut; i des de l'egoista al més generós. Hi sou, hi som.

Ja sabeu que un dels meus defectes és aquest paternalisme que sempre m'acompanya. Vull donar-vos aquells últims consells abans que comenceu una altra etapa de la vida.

És el dia a dia que se'ns presenta i nosaltres som els que hem d'afrontar els problemes, aquest procés ens autoeduca. Ningú us regalarà res.

Us vull dedicar aquest intent de poema que com moltes coses més, m'ha dictat el cor.

Dia a dia

Com cada matí,
el bon dia.
Els somriures,
destil·lats d'amor.
El copet a l'esquena,
com va tot ?
Aquells cors oberts,
prenyats de joia.
Aquella paraula,
que aixeca l'ànim.
Per sempre,
estareu amb mi.
Quant m'heu ensenyat,
en tan poc temps!
Senzillament us dic:
Gràcies

Sou joves i teniu empenta. Només us puc dir: Endavant!

Mengeu-vos el món, però amb humilitat.

No parleu malament dels altres per ocultar els vostres defectes o amagar el fracàs.

No sigueu esclaus de la intransigència, mireu als altres sempre amb comprensió.

Respecteu i sereu respectats, i, si algú no ho fa no es preocupeu: tot cau pel seu propi pes.

Que el somriure mai us falti, no teniu excusa, ja el teniu.

En el vostre cor deixeu sempre un racó per estimar, un altre per continuar ser nen i, perquè no, un altre per somiar.

Amb la veritat per davant s'obren moltes portes. No us enganyeu, la mentida no va enlloc, a més s'ha de tenir molt bona memòria, no cal malbaratar aquesta.

Cada un de vosaltres és necessari. Si sabeu conèixer els altres, molt bé, però si sou coneixedors de vosaltres mateixos: perfecte!

Heu de ser capaços de generar una confiança als altres. No us adoneu compte però sou i sereu punt de referència de molta gent.

Cal saber

És bo saber,
que sempre hi ha algú
que espera quelcom de tu.

La joventut dolenta? No sap fer res? No té educació? Són uns ganduls?

Senzillament: No. Només són asseveracions d'adults rondinaires que han estat incapaços de transmetre uns valors molt necessaris per a la convivència i la vida.

Més que crítics, els joves el que necessiten són models i referents.

Tot el que us donin els pares, l'escola, la societat i el que poseu de la vostra part serà el futur proper.

S'ha de ser optimista i transmetre aquest optimisme però amb els peus a terra.
Tingueu present aquest pensament de Louise Hay : *?M'encanta despertar cada matí. Sé que serà un nou dia que no he viscut abans. Bon dia, món, aquí estic?.*

Respecte al treball, estudi o altres tasques els heu de realitzar contents, és la millor forma d'optimitzar qualsevol activitat. Sabeu del que sou capaços, el límit el poseu vosaltres. Fora pors, fora mandres, poseu-li ganes. Arribareu sempre a bon port.

Com deia Francesc d'Assís : *?Comença fent el que cal, després el que és possible i de sobte estaràs fent l'impossible?.*

Penseu que els vostres pares sempre voldran el millor per a vosaltres i moltes vegades han de saber dir no, per al vostre bé. Doneu-los les gràcies.

Per acabar heu de saber que això no és un comiat sinó un a reveure.

En fi, desitjo que tingueu un bon inici d'etapa, gaudiu-la i compartiu-la amb tots aquells els qui estimeu.

Amb tot el meu afecte i respecte, no exempts d'un somriure.

Manel